

Psikanalitik Psikoterapi
MASTERSON GÜNLERİ V

Psikoterapi Enstitüsü

Psikoterapi Enstitüsü Eğitim Yayınları: 45

Masterson Günleri V

ISBN 978-605-5548-53-7

Copyright© Özak Yayınevi (Psikoterapi Enstitüsü)

Tüm hakları saklıdır. Yayıncının izni olmaksızın tümüyle veya kısmen yayımlanamaz, kısmen de olsa çoğaltılamaz ve elektronik ortamlarda yayımlanamaz.

Birinci baskı: Mayıs 2011

İkinci baskı: Ocak 2012

Editör: Dr. Tahir Özakkaş,

Çeviri: Menekşe Arık, Emine Gök, Mustafa Topal, Ayşe Çamkerten,
Sandy Kohen, Pınar Üzeltüzenci, Mustafa Selek, Büşra Helvacıoğlu

Yayıma hazırlayan: Menekşe Arık

Baskı: İklim Ofset

Nişanca Mah. Arpacı Hayrettin Sok. No:21 Eyüp/İstanbul

Tel: 0212 577 77 45

www.iklimatbaa.com

PSİKOTERAPİ ENSTİTÜSÜ EĞİTİM ARAŞTIRMA SAĞLIK
ORGANİZASYON VE DANIŞMANLIK LTD. ŞTİ.

Eğitim ve Kongre Merkezi: Bayramoğlu Mahallesi Fatih Sultan Mehmet

Caddesi Mehtap Koyu Sitesi No285 Darıca-İZMİR

Tel : 0262 653 6699 Fax : 0262 653 6698

Merkez: Bağdat Caddesi İmrençer Apartmanı No: 540/8 Bostancı-

İSTANBUL / TÜRKİYE

Tel : 0216 464 3119 Fax : 0216 464 3102

www.psikoterapi.com - www.psikoterapi.org - www.hipnoz.com

Psikanalitik Psikoterapi
MASTERSON GÜNLERİ V
5 – 8 Mayıs 2011

Psikoterapi Enstitüsü

SUNUŞ

Psikanalitik Psikoterapi Masterson yaklaşımının kurucusu, bilim dünyasının şükranla andığı J. F. Masterson adına düzenlediğimiz Uluslararası Masterson Günleri'nin 5. ni de gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Sizlerin katkı ve katılımları ile gerçekleşen bu periyodik kongre lerin yine sizlerin desteği ile devam edeceğine inanıyorum.

Bu kongrede de çok değerli araştırmacı ve klinisyenlerin her biri yoğun bir emek ve tecrübe birikimine dayanan sunumlarının tamamını kongre kitabında bulacaksınız. Uluslararası Masterson Enstitüsü Ekibinin çoğunluğunun yine bizi yalnız bırakmaması bizleri onurlandırmıştır.

Masterson Yaklaşımının ülkemizde ve dünyada tanıtılması, yaygınlaşması ve şifa arayan hastalarımıza tedavide uygulanmasının sağlanması Psikoterapi Enstitüsü olarak da bizim amaçlarımızdandır. Kendilik bozukluklarında ayrışma ve bireyleşme sürecinin ne kadar önemli olduğu görülmekte, konu ile ilgili yapılan nörobiyolojik araştırmalar kritik gelişme dönemlerine atıfta bulunmaktadır. Masterson yaklaşımının rafine edilmiş tedavi teknikleri; inanıyoruzki genç araştırmacılar tarafından derinliğine incelenecektir. Zamanla geliştirilecek tedavi algoritmaları, kendilik kapasitelerini ölçen testler, ayrışma ve bireyleşme sorunlarını istatitiki bir veriye dönüştürecek çalışmalar genç araştırmacıların önünde inanılmaz fırsatlar sunmaktadır.

Masterson yaklaşımının sadece bireysel alanda değil; çift terapilerinde, aile terapilerinde, grup terapilerinde, sitemik yaklaşımlarda, endüstriyel alanlarda, eğitimde yapacağı çok şeyi olduğuna inanıyorum. Psikoterapi Enstitüsü bünyesinde bu çerçevede çalışmalarımıza başlamış bulunmaktayız. Masterson yaklaşımının Kendilik Kapasitelerini ölçmeye yönelik test oluşturma çalışmalarımız sürmekte, çift, aile ve grup terapilerinde savunmalara odaklanan ve daha fonksiyonel olmayı amaçlayan terapi çalışmalarımız devam etmektedir. Endüstriyel alanda

yaptığımız bazı konferanslar ve atölye çalışmalarının Masterson Yaklaşımının bu alanlarda da kullanılabileceğini bize göstermiştir.

Elinizdeki kongre kitabında; konunun uzmanı olan değerli yazarlarımızın çok değerli makaleleri sizlere muhteşem bir ziyafet verecektir. Narsisistik, Borderline, Şizoid kendilik bozukluklarının ve travmanın işlendiği bu çalışmaları sabırsızlıkla okuyacağınıza inanıyorum. Elinizdeki kitap muhtemelen bir başucu kaynak kitabı olma özelliğini hep koruyacaktır.

Nice kongrelerde buluşmak ümidiyle...

Dr. Tahir ÖZAKKAŞ
Psikoterapi Enstitüsü Başkanı

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

BORDERLINE KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Gelişimsel Teorilere Karşılaştırmalı Bakış	1
<i>Jerry KATZ, LCSW</i>	
Masterson Yaklaşımı ve Borderline Bozukluk	16
<i>Judith PEARSON, Ph.D.</i>	
Borderline Kendilik Bozukluğunda	
Eyleme Vurum Davranışıyla Terapi.....	34
<i>William GRIFFITH M.S.</i>	
Vaka Sunumu: Orta Düzey Borderline Bozukluk	36
<i>Sabri Alp ÖMEROĞLU</i>	
Vaka Sunumu: Yüksek Düzeyli Borderline Hasta	44
<i>Caroline ANDREWS, MSW</i>	
Masterson Geleneğinde Karşı Aktarım Algoritmaları	54
<i>Loray DAWS, M.S.</i>	

2. BÖLÜM

NARSİSİSTİK KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Narsisistik Bozuklukta Masterson Yaklaşımı	77
<i>Jerry KATZ, LCSW</i>	
Vaka Sunumu Teşhirci Narsisistik Kendilik Bozukluğu	88
<i>Mustafa TUNCER</i>	
Gizli Narsisistik Bozukluğun Tedavisi.....	98
<i>Caroline ANDREWS, MSW</i>	
Değersizleştirici Narsisistik Kendilik Bozukluğu	107
<i>Loray DAWS, MS</i>	
Narsisistik Bozuklukta Karşı Aktarım.....	133
<i>Carolyn BANKSTON, LCSW</i>	

3. BÖLÜM
ŞİZOID KİŞİLİK BOZUKLUĞU

- Şizoid Bozukluğa Genel Bakış** 149
Judith PEARSON Ph.D.
- Şizoid Bozukluk ve Terk Depresyonu (Video Gösterimi) ...**167
Dr. Ralph KLEIN
- Şizoid Bozukluk: Düşmanla Aynı Yatağa Girmek: Şizoidin Psişik Gerçekliği ve Cinsel İlişkileri** 183
William GRIFFITH, M.S.
- Bir Şizoid Bozukluğun Psikolojik Test Profili** 190
Kelly BERTRAND, Ph.D.
- Ayrırcı Tanı: Şizoid Bozukluk ve Asperger Sendromu**.....197
Dr. Murray SCHANE

4. BÖLÜM
TRAVMA ve KİŞİLİK BOZUKLUKLARI

- Kişilik Bozukluklarının Nörobiyolojisi** 207
Dr. Murray SCHANE
- Vaka Sunumu: Travma** 223
Dr. Tahir ÖZAKKAŞ
- Borderline Bozuklukta Bir Travma Vakası** 241
Candace ORCUTT, Ph.D.
- Travma ve Karşı Aktarım: Travmaya Uğramış Terapist**.....249
Dr. Murray SCHANE
- KONUŞMACILAR** 259

1. BÖLÜM

BORDERLINE KİŞİLİK BOZUKLUĞU

Gelişimsel Teorilere Karşılaştırmalı Bakış

Jerry KATZ, LCSW

Bu sabah sizlere insan gelişimiyle ilgili psikoanalitik teorilerden söz edeceğim, bazıları oldukça yeni ve etkili. Freud'dan günümüze teorisyenlerin odak değişiklikleri de dahil tarihsel bir bakış açısı getirmeye çalışacağım. Her teori için bebek-anne ilişkisi perspektifini vurgulayacağım. Ayrıca, bu konferans James Masterson'ın teori ve tedavi yaklaşımına odaklandığından, son bölümü her teorinin kendisinininkiyle uyumu konusundaki görüşleri hakkında yorumlarıma ayırdım.

Freud'un teorisinde bebeğin öncelikle bedensel ihtiyaçlardan kaynaklanan içgüdü veya dürtülerle motive edildiği görülür. Bu biyolojik tabanlı dürtüler zaman için oluşan psişik enerjiye neden olur ve ihtiyacın taltifiyle giderilir. Dürtü taltifi bebeğin anne ile ilişkisinin tabanı olarak görülür. Esasen, bebek dürtü gerilimini azaltmak için anneye bağlanır. Anne bebeğin ihtiyaçlarını yerine getirmeye hazırdır ve dolayısıyla bebeğin erken dönem ihtiyaç taltifli psikesiyle ilintilidir. Dürtü teorisi anne-çocuk etkileşimin özel niteliklerine veya annenin psişik yapısına yani kendisi veya bebeğin duygusal durumlarını düzenleme kabiliyetine fazla vurgu yapmamaktadır. Bu anlamda, çocuğun psişik gelişiminin iki özel ve eşsiz insan zihni arasındaki etkileşimden ortaya çıktığı düşünülmez; Freud, Darwin modelinin türlerin yaşamak için sıkı mücadelesi yönü üzerine odaklanmıştır.

Erken dönem psikoanalistler bebek anne ilişkisi üzerinde fazla gerçek gözlemlerde bulunmamış bunun yerine özellikle klinik ortamda patolojik yetişkin psikolojileri çalışmasından retrospektif kuramlar oluşturmuşlardır. Bu, Melanie Klein gibi çocuklar için çalışmış psikoanalistler için bile geçerlidir.

Margaret Mahler

Mahler psikoanalizde bir geçiş figürüdür. Bebeğin anne ile bağının temelinde dürtü tatmininin yattığına inanır ve dürtü teorisi terminolojisini kullanır.

Ancak, kendisi gelişimsel teorisinin odağını bebeğin dürtülerinin içsel gelişiminden çocuğun anne ile etkileşimsel ve kişisel bir matris içine girmesinin vurgulanmasına taşıyan ilk psikoanalistlerden biri olmuştur. Psikoanalize yaptığı en önemli katkısı Oedipus öncesi dönemde çocuğun değişen gelişim mücadelesini ve annenin ikilinin bu mücadeleyi

başarıyla paylaşmasını sağlayarak çocuğun ihtiyaçlarını farklı açılardan karşılaması gereksinimini aydınlatması olmuştur; ikisi arasındaki uyumun sağlıklı gelişimde esas olduğunu belirtmiştir.

Mahler ayrıca anne-çocuk etkileşimlerini gerçek anlamda gözlemleyen ilk psikoanalitik teorisyenlerden biridir.

Araştırmaları, bebeğin yukarıda belirtilen türde üst üste aşama sekansı boyunca geliştiği ve bu sırada kendisi ve başkasının içsel temsillerinin olduğu ve uygun anne tepkileriyle yavaşça birbirinden ayrıştığı ayrılma-bireyselleşme teorisine yol açmıştır.

Mahler yeni doğanın Normal Otizm aşamasında (0-3 ay) doğduğuna ve bu dönemde aşırı stimülasyonu önlemek adına bir stimulus bariyerinin koruması ardında içe döndüğüne inanır. İçsel durumları dışında hiçbir şeyin farkında değildir. Bu aşamada annenin işlevi bebeğe homeostatik süreçleri düzenlemesine ve aşırı dışsal stimülasyonu önlemesine yardımcı olarak stimulus bariyerinin bir uzantısı olarak görev yapmaktır.

Bir sonraki aşama Mahler'in tabiriyle 3 ila 8 ay süren Sembioz'dur. Çevreden bihaber durumunun etkisiyle bebek artık hafiften annesini ayırt eder ancak annesini ve kendisini net sınırları olmayan "ikili birlik" altında birleşmiş olarak algılar. Bebek yaşam ihtiyaçlarını karşılamak için başka bir insanla bağlantı kurmalıdır, bunu da bu ihtiyaçları çeşitli yollarla aktararak yapar; bazen bu, ileride intersübjektif iletişim olarak adlandırılacak olan annenin katıldığı bir yoldur. Anne, çocuğun ihtiyaçlarını karşılarırken bebeğin ilkel kendiliğinin otomatik ayarlandığı aynalayıcı referans çerçevesi sağlar-çocuğun "annesine özgü çocuk" olmasına yol açar.

Mahler bir sonraki gelişim sürecini ayrılma-bireyselleşme olarak adlandırdığı bir dizi alt aşama ile açıklar. Bu süreç 5 aydan 3 yıla (ve ötesine) kadar sürer. Bu alt aşamalar şunlardır:

-ayrışma (5-8 ay). Bu bebeğim sembiozdan çıkışıyla başlar. Fiziksel ve duyuşsal olgunlaşmanın sonucunda, daya uyanık hale gelir, annesi ve diğerlerini net olarak görebilir ve kendi bedenini ve kendilik sınırlarını oluşturmak ve korumak için anne bedenini itip dik durabilir. Ayrışma sonucunda fiziksel/bedensel sınırlar net olarak oluşur;

-uygulama (8-15 ay). Sürekli duyuşsal, bilişsel ve motorik olgunlaşma çocuğun içindeki özerklik ve büyüklük duygusunun artmasına neden olur, anneden uzağa emeklemesini ve engellere kulak asmadan hareket etmesini sağlar. Bu dönem Mahler ve Greenacre'in bebeğin "dünya ile aşk ilişkisi" olarak adlandırdıkları dönemdir.

Ancak kendilik temsili, annesini temsil etmesine ve annenin güç ve mükemmelliğine bağlı kaldığından, “keşfettiklerine”, sıcak kucaklara memnun bakışlar, bezginlik ve hayal kırıklığının dindirilmesi şeklinde ve narsistik destek olarak adlandırılabilir diğer şekillerde libidinal “yakıt yüklemesi” için periyodik olarak anneye dönme ihtiyacı duyacaktır.

Annenin küçük çocuğunun başarıları ve teşhirciliği karşısında yaşına uygun keyif aynalaması sağlaması ve kaçınılmaz yenilgi ve düş kırıklıklarını yatıştırması halinde, çocuk annenin aynalamasını içselleştirir ve sağlıklı bir öz-sayı geliştirmeye başlar.

. Çocuk, başarısızlık ve düş kırıklıklarını daha rahat tolere edebilir ve kendisi ile annesinin farklı zihinlere sahip olduğunun farkına varmaya başlar.

-uzlaşma (15-36 ay). Bu alt aşamayı çocuğun hareket, dil ve sembolleştirme konusundaki devasa kazanımları ile giderek bireyleşen kendiliğine yönelik çıkarlarına odaklaşması belirler. Aynı zamanda anne ile ve kendisi içinde büyük bir mücadele dönemidir. Küçük çocukla anne arasında anlaşmaya varılması gereken konu ayrı olmanın şartlarıdır ve sıkıntıyla birlikte ikilem, depresyon ve öfke de daha belirgin hale gelir. Annenin çocuğunun aksi ihtiyaç ve taleplerini desteklemesi halinde, isteklerini yerine getiremediğinde çocuğun sergilediği saldırganlığın rengi de değişir, bu durum çocuğun kendisi ve annesi hakkında hem “iyi” hem de “kötü” duygulanımlar deneyimlemesine neden olur. Annenin çocuğunun bireyselleşme girişimlerini destekleyememesi halinde, çocuğun saldırgan ve libidinal duygulanımları birbirinden ayrılır ve çocuk kendini ve diğerleri ya iyi ya da kötü olarak görmeye devam eder.

-nesne sürekliliği yolunda (ileriye doğru 3. yıl). Annenin libidinal varlığı bu noktaya vardığında, bu alt aşama iyi ve kötü temsillerin sürekli ortaya çıkmasına yol açar. Bu, hem kendinin hem de annenin, kendilik ve nesne bütününde birleşmesini ve dengeye oturmasını sağlayacak şekilde temsil edilmesini sağlar. Çocuğun anneyi içsel olumlu varlık olarak duymaması artar ve bunun sonucunda çocuk anne yokluğunu daha uzun sürelerde tolere edebilir.

Ayrılma – bireyselleşme alt aşamalarının tümünde başarıyla anlaşma konusunda yardım görmeyen çocuklar anlaşmada başarısız oldukları gelişimsel görevde tespit edilir ve ne ayrılmayı ne de bireyselleşmeyi tam olarak yakalayabilir. Bunu karakter patolojisinin temeli olarak görür. Ayrı bir kendilik geliştirememesi çocuğun oedipal dönemin üçlü çatışmalarını uzlaştırmada donanımlı olmayacağı anlamına gelir.

Mahler’in teorisinde biraz detaya girdim zira bu teori son derece etkili olmuş ve Masterson düşüncesine derinden tesir etmiştir. Daha sonraki

araştırmalar, normal gelişimin açıklaması olma konusundaki doğruluğuna gölge düşürse de -özellikle normal otistik veya sembiyotik bir aşama olup olmadığı konusunda- karakter patolojinin gelişimine bakmanın son derece faydalı bir yolu olduğu kanıtlanmıştır.

Daniel Stern

Daniel Stern kendi deneysel bulgularını diğerlerinininkilerle bağdaştıran, bebeğin i dünyasına dokunuşlarda bulunan bir bebek araştırmacısıdır. Mahler'in çıkarımlarından bazılarını sorguladığı farklı bir gelişim teorisi sunmuştur. Stern, Mahler'i çalışmalarının karşıtı olarak görölmüştür, her ikisi de ocuk gelişimiye ilgili iki önemli psikoanalitik teori sunmuştur.

Stern bebeklerin hemen doğum öncesi dönemde kendileri ile diğerleri arasında ayırım yapabildiğine delil sunmakta ve Mahler'in yenidoğanın bir stimulus bariyeri ile korunduğu ve normal bir otistik aşama olduğuna dair inancına gölge düşürmektedir. Ayrıca ocuğun ayrılmak zorunda olduğu anne ile normal sembiyoz durumuna delil olmadığını da belirtir. Kısaca, Stern, ocuğun doğumundan itibaren ayrı olduğunu ve bazı çocuklarda görölen yapışma ve ikilemin anne-ocuk etkileşimindeki sorunlara işaret ettiğini belirtir.

Mahler ve ondan önceki diğer psikoanalitik teorisyenlerin aksine Stern bireyin sübjektif kendilik deneyimini teorisinin merkezine yerleştirir. Kendilik yapılanmasının deneyimin çeşitli alanlarında düzenlendiğini düşünür. Ona göre kendilik doğuştan itibaren deneyimi anlamlı kalıplara organize etme yetisi gösterir. Stern bebeğin kendini anneye ayarlaması açısından ihtiyaçlarını bildirme konusundaki oldukça aktif doğasını vurgular. Bu bildirimlerde anneye ayar derecesi ruhsal durumların, duygulanım ve davranışların paylaşım kalıplarını oluşturur. Bunlar genelleştirilmiş Etkileşim Temsilleri (RIG'ler) olarak organize olur. RIG'ler kendilik temsilleri veya nesne-temsili değildir, daha çok kendiliğin nesnelere ortak yaratılmış etkileşim kalıplarıdır. Dolayısıyla kendilik, doğası gereği kendinin-diğeriyle deneyimdir.

Stern modeli birlikte zihnin ana organizasyon yöneticisi olarak işlev gören dört Kendilik Duyusu varsayar. Kendilik duyuları sırasıyla ortaya çıkar ve her biri çocuğun bilişsel ve fiziksel aygıtında ilerlemeler gerektirir. Her biri zihnin bireyin ömrü boyunca çeşitli zengin sosyal deneyimleri düzenlediği yeni bir perspektif - veya ilişki Sahası-dır.

Kendilik duyuları şunlardır:

a. Ortaya ıkan Kendilik ve ortaya çıkan ilişki sahası (başlangıç 0-2 ay), burada çeşitli deneyimler ilintilidir ve organizasyonun belirmesi deneyimi ile sonuçlanır;

b. Çekirdek Kendilik ve çekirdek ilişki sahası (başlangıç 2-6 ay), burada bebek "kendilerinin ayrı ve tutarlı bedenler olarak bütünleşik duygumunu" oluşturur; kendi eylemleri, kendi duygulanım sahipliği, süreklilik hissi ve ayrı ve farklı etkileşenler olarak diğer kişilere ait his üzerinde kontrol geliştirir.

c. Sübjektif kendilik ve intersübjektif ilişki sahası (başlangıç 7-15 ay), bebek kendisinin bir zihni ve başkalarının da zihinleri olduğunu ve başkasının zihninin ruhsal durumunun -özellikle duygulanım durumunun- kendisinininkiyle bağdaşıp bağdaşamayacağını keşfeder. Ruhsal durumları paylaşma imkânı ve hangi ruhsal durumların paylaşılabilirliği veya paylaşılamayacağı sorusu önem kazanır. Kendilik empati sürecinin farkına varır. Bebek ve diğerleri arasında daha karmaşık ve dokulu bir ilişki mümkün hale gelir. Stern bunu ayrı fakat aralarında yüz yüze gelebilen zihinler olarak açıklar;

d. Sözel Kendilik ve sözel ilişki sahası (16 ay ve ötesi), bebek dil edinmeye başlar ve ortak anlamlara ilişkin imkânlarını artırır. Kendilik ve diğerleri hakkında, sembolik oyun gibi anlatım oluşturması mümkün hale gelir. Çocuk nesnel bir varlık olarak kendisi hakkında düşünmek ve konuşmak için sözcükler kullanabilir. Aynı zamanda, dil çekirdek ve intersübjektif anlamları kısıtlar zira kelimeler deneyimin tamamının iletişimini sınırlar. Aynı zamanda, hem başkalarıyla hem de kendisiyle iletişim kurarken deneyimi çarpıtma fırsatı da sunar. Stern dili psikopatoloji açısından potansiyel olarak da görür, zira bireyin kendilik anlatımı yalnızca ebeveynlerinin kim olduklarına dair görüşlerini yansıtmakla sonuçlanabilir ve onlarla ilgili bu görüşe uymayan diğer deneyimleri reddeder.

Yukarıdaki bu kendilik duyuları bilişsel yapılar değil daha ziyade deneyimsel birleşmelerdir. Ayrıca, özel bir klinik konunun görüşüldüğü ve sonra geçmişe taşındığı dönemler anlamında fazlar da değildir; zira bunlar yaşam boyu devam eder. Ömür boyu konuları öncelikle anne daha sonra da birey ve önemli diğerleri ile olmak üzere bir sahadan daha fazlasında ele alınır. Mahler (ve Masterson'ın) aksine, Stern gelişimsel durma veya gelişimin özel bir aşamasında sabitlenmeden kaynaklanan psikopatoloji sonuçlarına inanmamaktadır. Bunun yerine, yaşam boyu ele alınan ve ayrıca dört saha boyunca da ele alınan klinik konunun da bağımlılığa karşı özerklik olduğunu düşünür.

Son yıllarda, Stern araştırmalarını bebek-anne etkileşiminin intersübjektif yönlerine yoğunlaştırmış ve bunu yetişkinlerle psikoterapinin intersübjektif doğasını kuramsallaştırmaya yaymıştır.

John Bowlby

Bowlby'nin çalışmalarının çoğu Stern'den önce olsa da, kendisini takip edenlere ait şu anda oldukça önemli hale gelen çalışmalarla süreklilik açısından sırasız olarak sunuyorum.

Bowlby'nin çalışmaları öncelikle fizyolojik rahatsızlık geçiren veya sıklıkla antisosyalleşen gençlerin erken yaşta annelerini kaybetmiş veya annelerinden kalıcı olarak ayrılmış olmaları üzerine gözlemine dayanmaktadır.

Bowlby'nin erken eğitimi (1930'lar) sırasındaki psikoanalitik çemberlerdeki havaya dair fikir vermesi açısından, çok yıllar sonra Melanie Klein ile yaptığı gözetmenliğe dair bir yorumunu alıntıluyacağım:

“Gerçek yaşama dair olayların – anne babaların çocuğa davranma şeklinin- gelişimi belirlemede kilit önem taşıdığını düşünüyorum ve Melani Klein'da bunların hiçbiri yok...İç ilişkilerin dış ilişkileri yansıtması kavramı onun düşüncesinde tamamen eksiktir.”

İngiliz Psikoanaliz Derneğinin bir üyesi olmasına rağmen dürtü teorisini ve diğer klasik psikoanalitik yapılanmaları reddetmesi Bowlby'nin organize psikoanalizcilerin çoğu tarafından göz ardı edilmesine neden olmuştur. Bağlanma davranışına odaklanması, gelişen çocuğun iç dünyasını yadsıma ve çocuk deneyiminin anlamının önemine değer vermeme olarak görülmüştür.

Bowlby Freud'a göre Darwin'in farklı bir yönüne odaklanmıştır. Bebek içgüdülerini özellikle bakım sağlayan anneye karşı motive eden bağlantı olarak görmüştür. Türler arasındaki bu motivasyonu görmüştür. Bowlby'nin Bağlantı dediği unsur bir koruma ve güvenlik kaynağına yakınlık yoluyla hayatta kalmayı teşvik eder ve doğal seçimle gelişmiştir. Dolayısıyla anneye olan bağ içgüdüselidir ve ihtiyaç-tatmin ve haz-acı ilkesinin sonucu değildir. Anne bebeğin yaydığı çeşitli ipuçlarına cevap vermeye programlıdır. Dolayısıyla bebek kişilerarası çevre içinde ilişki yoluyla uyuma eğilimlidir.

Sonrasında çocuk için esas tehlikenin bağlantı figürüne olan bağınyı kaybetme duygusu - çocuğun içsel bir durumu – olduğunun ve ömür boyunca duygusal hayatın hayatlarımızdaki önemli kişilerle bağlanma bağınyı koruma çerçevesinde düzenlendiğinin farkına varır. Çocuğa bu güvenli tabanı sağlayabilecek yeterli anesel duygu imkânları sağlanmadığında veya çocuk orada olmayanı minimize etmek için bir kopma duruşu benimseme gereği hissettiğinde psikopatoloji meydana gelir. Savunmalar yasaklanan içgüdülerin ifadesinden kaçınmakla değil bağlanma ihtiyacını deaktive etmekle ilgilidir. Sözgelimi öfke saldırganlık

dürtüsünün bir ifadesi değil bağlantıyı yeni kurma amacıyla ayrılmaya karşı protestodur.

Bowlby ayrıca ampirik araştırma ihtiyacına da oldukça inanmaktadır ve bağlanma teorisinin en önemli çıkarımlarından biri önemli araştırma bulgularının çoğaltılabilir olduğunun kanıtlanmış olmasıdır. Ortağı Mary Ainsworth'ın çalışmaları bağlanma güvenliğini, çocuğun annenin kısa süreli geri çekilmesi ve sonra "Yabancı Durumu"nda geri dönmesine tepkisi ile ölçmüştür. Çalışmaları aşağıdaki bağlanma kategorileriyle sonuçlanmıştır: Güvenli bağlanma, çocuk bağlanma figürünün varlığına güven duyar; ve üç Güvensiz kategori, bunların her birinde bebek benzersiz ebeveynleriyle olası en iyi bağlanmayı beslemenin bir yolunu bulur; sıkıntılı bağlanma kaçınma kategorisi, çocuk bakım sağlayanın varlığına güvensizlik duyar, bu da ayrılma sırasında bir miktar endişe ve birleşme sırasında bir miktar ilgisizlik ile baş etme kalıbı oluşturmasına neden olur; çelişik/dirençli sıkıntılı bağlanma, burada ayrılmada endişenin yanında bakım sağlayan döndüğünde de endişe vardır; düzensiz/yönsüz kategori, çocuk, bakım sağlayan ile donma ve boşluğa bakma gibi tuhaf yollarla mesafe arayışına geçer. Çocuktaki bu bağlanma kategorileriyle birlikte ayrıca bebek ile anne arasında farklı iletişim kategorilerini de belirtmiştir.

Bowlby, Ainsworth ve sonraki bağlanma araştırmacılarının uzantılı gözlemlerinde Mahler'in teorisinin bazı yönlerinde doğrulamanın eksik olduğu tespit edilmiştir. Güvenle bağlanan çocuklarda, alt aşamanın Uygulanması sırasında annenin farkında olmamaya ilişkin kanıt olmadığını ve güvenle bağlanan küçük çocuklarda Uzlaşma sırasında tanımladığı çelişkiye dair çok az kanıt olduğunu tespit etmişlerdir. Ancak, güvensiz bağlanan bazı çocuklarda bunlara ilişkin kanıt bulmuşlardır.

Zaman içinde Bowlby ve takipçileri, çocukların anne babalarıyla ilişkilerine göre geliştirdikleri iç çalışma modellerinin önemini giderek daha fazla kavramış ve incelemişlerdir. Bu IWM'ler, çocuğun ve yetişkinin diğerleri ile etkileşimlerinin tabiatını belirleyen iç psikik yapı formlarıdır. Sözelimi, Mary Main'in Yetişkin Bağlanma Görüşmesi anne babaların (ve dolayısıyla tüm yetişkinlerin) kendi çocukluk ilişkilerine dayanan bağlanma tutumları olduğunu, bunların ayrıca sınıflandırılabileceğini ve anne babanın "bağlanmayla ilgili ruhsal durumunun" nihayetinde çocuklarının nasıl sınıflandırılacağını güçlü bir şekilde öngördüğünü göstermiştir.

Peter Fonagy

Diğer yeni bağlanma teorisyenleriyle birlikte Fonagy hem çocuk hem de anne babanın iç ruhsal süreçlerine önem vermiştir. Bu, bağlanma teorisyenleri ile psikoanalistler arasındaki iletişimin giderek artmasını desteklemiştir.

Fonagy bağlanma kalıpları ileletmenin merkezi bir aracının anne babanın yansıtma işlevi veya zihinleştirme kapasitesi olduğuna inanır. Bu, zihnin olmasının, bireyin dünya ile ilgili deneyimini belirlediğini fark ettiğimiz süreçtir. Zihinleştirmek başkalarının yaptıkları ve söylediklerinin, düşünceler, duygular ve inançlar gibi temel ruhsal durumlara dayandığı konusunda kapalı bir farkındalığa sahip olmaktadır; bu farkındalık davranışımızı ve başkalarının davranışlarını anlaşılır ve anlamlı hale getirir. Zihinleştirme kendi deneyimimizi anlama şeklimizi belirler ve başkalarının davranışı konusundaki anlayış ve tepkimizi belirler.

Zihinleştirme yetisi gelişimsel olarak kazanılırken uzmanlaşılan ve sonrasında her zaman mevcut kılınan bir gelişim aşaması değildir. Zihinsel yönden normal bireylerin neredeyse tümü en azından belli bir süre zihinleştirme yapabilir; ancak neredeyse herkes duygusal stres altında yansıtma işlevini geçici olarak kaybedebilir.

1980'lerin sonunda Bowlby ve Mary Main'le danışma halindeki Fonagy bağlanma kalıplarının nesiller arası aktarımı konusunda pek çok çalışma yürütmüştür. Araştırmasında Fonagy, zihinleştirme yetisinin çeşitli yönlerinin değerlendirildiği bir görüşme olan Yansıtma-İşlev görme Skalasını geliştirmiştir. Anne babanın yansıtıcı işlevini ve bağlanma ile ilgili zihnin anne baba durumunu değerlendirmek için AAI ile birlikte bu skalayı kullanmış ve bunları bebeğin bağlanma güvence değerleriyle kıyaslamıştır. Çalışmalar birçok önemli bulguyla sonuçlanmıştır: Anne babaların çocuklarının doğumundan önce değerlendirilen bağlanma ile ilgili ruh hallerinin bebeğin 12 aylıkken Yabancı Durumu sınıflandırmasını belirlediğini; güçlü yansıtma kapasitesi sergileyen anne babaların zihinleştirme kapasitesi zayıf olan anne babalardan dört kat fazla güvenli çocuk sahibi olduklarını; ve bağlanma hikayeleri normalde güvensiz bağlanan çocuklar yetiştirmelerine neden olabilecek ancak kendileri güçlü yansıtma yetisine sahip anne babaların güvenle bağlanan çocuklara sahip olabileceklerini göstermiştir. Dolayısıyla zihinleştirme yetisi ile bağlanma güvenliği veya sağlıklı gelişim sıkıca ilişkilidir.

Fonagy, Mary Target ve diğerleriyle birlikte çocukta zihinleştirme yetisinin nasıl geliştiğine dair bir teoriyi açıklamaya çalışmışlardır. Anne babanın duygulanım düzenlemesini teşvik yeteneği çocuğun yansıtma modu geliştirmesine yardımcı olur. Duygulanım olmadığında çocuk

kendi deneyiminin çeşitli katmanlarının farkında değildir ve dolayısıyla başkalarının motivasyonlarını da dolgun şekilde anlayamaz.

Çocuğun duygulanımlarını düzenlemesine yardımcı olmak için duygusal olarak ayarlanmış aynalama şarttır zira ancak anne babanın bebeğin sergilediği içsel durumun "birlikte yankılanımı, yansıtımı ve ifadesiyle [belirgin veya hafif "kapalı" fakat anlaşılabilir şekilde]" çocuk kendi duygularının tanınabilir, paylaşılabilir ve sonunda üzerinde düşünülebilir ruh halleri olduğunu keşfedebilir.

Fonagy insanların intersübjektif ilişki kurabilme yetisiyle doğduklarına ve sonuç itibarıyla bu ilişki alanının fiziksel mesafeye olana kıyasla çok daha sofistike yollarla bağlanma ihtiyaçlarımızı tatmin etmemizi sağladığına inanır.

Eğitilmiş bir psikoanalist olan Fonagy kendisini bağlanma teorisi ile psikoanaliz arasındaki boşlukta bir köprü olarak görmektedir. Çalışma ve kuramları bağlanma teorisiyle psikoanalitik intersübjektiflik teorisini birleştirir ve bu son teori sayesinde bebeğin beyin gelişiminin interaktif doğası hakkındaki son nörobiyolojik araştırmalarla bağ kurar.

Fonagy, Anthony Bateman ile birlikte borderline kişilerle çalışma terapisi olan Zihinleştirme-Tabanlı Tedaviyi geliştirmiştir. Hastanın kendi ruh hallerini ve başkalarının ruh hallerini tanımlama yetisini geliştirmek için davranışı anlama yolu olarak grup ve birey formatlarından yararlanır; başka bir deyişle hastanın zihin teorisi veya zihinleştirme yetisi geliştirmesine yardımcı olmaya çalışır.

İlişkisel Psikoanaliz

Son 20 yılda adına İlişkisel Psikoanaliz denen bir hareket başlamıştır. Zihnin doğası, gelişim teorisi ve psikoanalitik terapinin yönetiminde neyin iyileşme sağladığı hakkında çok fazla tanımlı teorik bir ekol değildir.

Hareket teorik konular ile analitik tekniğin konuları hakkında geniş bir spektrum kapsar. Destekçilerini birleştiren görüşler şunlardır: dürtü teorisinin reddedilmesi ve insanların nesne ilişkisel doğduklarının iddia edilmesi, başka deyişle, yeni doğanlar hemen sosyal varlıklar haline gelir ve dürtü tatmininde bu denli ikincil role sahip değillerdir; gelişim, anne ve çocuğun birbirlerini karşılıklı olarak etkiledikleri kişilerarası ve intersübjektif bir matris içinde meydana gelir ve psikoanalitik tedavi iki katılımcının etkileşimsel karşılıklı etkili doğasına verilen önemle birlikte yürütülmelidir.

Geniş ilişki perspektifi intrapsişîğe ilgiyi göz ardı etmez ve destekçilerinden bazıları tedavi olayını aktarım ve karşı aktarım bağlamında açıklamayı sürdürür.

Ancak, en etkili teorisyenleri, hareketi tanımlayanlar olarak görülenler gerçek olarak görülen şeyin ne nötr ne de nesnel olduğuna dair postmodern görüşü benimserler ve modern bilimin bir gözlemcinin kendisi dışındaki nötr bir konumdan belli bir etkileşimi gözlemleyebileceği varsayımını kabul etmezler. İlişkisel hareketin bu daha radikal kanadına ait olanlar ayrıca zihne ilişkin sosyal yapılandırıcı bir görüşü de benimserler, zihnin içeriğinin süregelen ve sürekli değişen sosyal etkileşimlerle akışkan olarak ve psikoterapi ikilisinin kişilerarası alanı dahil özel kişiler arası alanlarla sürekli yeniden düzenlenerek yapılandırıldığını düşünürler.

. Hasta zihninin sabit ve hastanın kafasında mevcut intrapsişik yapıları içerdiğine inanmazlar.

Bu perspektifin bir örneği **Robert Stolorow**'un konumudur. Kendilik Psikolojisi geçmişine sahip Stolorow, Kohut'un empatik ayar duruşunun çok daha ötesine geçerek yine terapistin odaklandığı ayrı bir birey olarak görülen hasta ile "deneyime-varan" yorumlar geliştirmiştir. Buna karşın Stolorow'un konumu aşağıdaki alıntıda daha iyi açıklanmıştır: "izole edilmiş bireysel zihin kavramı bireysel farklılığın sübjektif deneyimini bir şey haline getiren teorik bir kurgu veya mittir."

Belki de en önemli ilişkisel yazar olan **Stephen Mitchell** aslında Sullivan Kişilerarası Ekolünden gelmektedir. Analistin hastanı gözleme yetisine dair aşağıdakileri belirtmektedir: "Rasyonel, kendini yansıtan gözlem yoluyla ulaşılsa da analistin bakış açısı katılım şekillerden ayrılamaz."

Gözlem asla nötr değildir. Gözlem her zaman, varsayımlara, değerlere ve deneyim yapılarına dayanarak bağlamsaldır."

Bu ilişki teorisyenleri analistin görevinin hastaya hastanın ve analistin belli etkileşimleri özellikle Kabuller (seanslarda eyleme vurma ve karşıaktarım eyleme vurma sekansları için kelime) olarak adlandırdıklarını birlikte nasıl yarattıklarını anlamasına yardımcı olmak olduğunu düşünür. Hem analistin hem de hastanın sübjektifliklerinin birbirlerini nasıl etkilediklerine dair seanslarda açık tartışma olması iyileşmede esas olarak görülür. Buna İki-Kişi psikolojisi derler.

Sözgelimi Stolorow psikoanalizi şu şekilde açıklar:

"...tezimiz psikoanalizin belli bir psikolojik alanda ortaya çıkan olayları aydınlatmaya çalışmasıdır – bu olaylar iki sübjektifliğin

kesişmesiyle oluşur – hastanın ve analistin ... psikoanaliz burada, gözlemci ve gözlemlenenin farklı düzenlenmiş sübjektif dünyaları arasındaki oyuna odaklanan *intersübjektif bilimi olarak resimlenmiştir.*”

ve“Hasta ve analist birlikte çözünmez bir psikolojik sistem oluşturur ve psikoanalitik araştırmanın ampirik alanını oluşturan da bu sistemdir.”

Benzer şekilde, Mitchell aşağıdakiler gibi sorularla hastanın bir araştırmaya katılmasını isteyebileceğini söyler:

“Buraya nasıl geldik? Aramızdaki farkları neden hakaret ve saygısızlık olarak görüyorsun? Neden sıkça kendimi sana hakaret eder (veya hakaret etmeye çalışır) durumda buluyorum? Senin öz-saygını kazanmanı ve benim de sana yardımcı olabilecek şekilde daha gerçekçi olma ve davranma imkânı sağlayan bir yolu birlikte nasıl buluruz?” (1988, p. 296)

Bu ilişki teorisyenleri, bireysel hasta yerine karşılıklı sübjektifliklerin etkileşimine odaklanarak, hastayı deneysel psikik gerçeği düzeyinde karşılamaktadırlar.

Allan Schore

Schore bir dizi farklı alandan veri modelleri birleştiren bir teorisyendir. Stern ve diğerlerinin bebek araştırmaları dahil gelişimsel çalışmalarla nörobilimin önemli bir sentezini gerçekleştirmiştir. Bağlanma teorisini kapsamlı bir model olarak kullanarak nesne ilişkileri ve kendilik psikolojisi dahil psikoanaliz teorisi üzerinde geniş çaplı incelemeler yapmıştır.

Schore esas bakım sağlayan tarafından kolaylaştırılan erken sosyal çevrenin bebek beyindeki yapıların evrimini etkilediğini çok disiplinli detay içinde göstermektedir.

. Beyin yapılarında artan sinaptik üretim ve farklılaşmanın olduğu kritik dönemlerde, bakım sağlayanın bazı sosyal ve duygusal deneyimler sağlama yetisi çok önemlidir.

Duygulanım düzenlemesini bebeğin psikolojik gelişiminin merkezi düzenleme ilkesi olarak görür. Bir ömür boyunca biliş, duygulanım ve davranışın tüm şekillerini düzenleyen beyin sistemlerinin gelişimini etkiler. Duygulanım, motivasyon ve sosyal işlev merkezi ilk yıl içinde sağ ön kortekste ortaya çıkar. Bu alan ayrıca bağlanma ilişkisinin iç çalışma modellerini de depolar ve çocuğun diğerlerinin duygusal durumlarını takdir etme ve stresi yönetme yetisi yönünden kritiktir. Schore bu

alandaki nöron gelişiminin güvenli bağlanma ilişkisinden nasıl etkilendiğini gösterir.

Schore sağ beynin, kendi ve diğerinin duygulanım-yüklü, kapalı (veya bilinçsiz) temsillerini depoladığını gösterir. Dolayısıyla sağ beyin kendi ve bilinçsiz yer aldığı alan olarak görülebilir.

Schore'un çalışmalarının önemli bir başka alanı da travmanın sağ beynin gelişimi ve duygulanım düzenleme üzerindeki nörobiyolojik etkilerini resmetmesidir. Ayrıca borderline kişilik bozukluğu ve diğer kendilik bozukluklarının gelişimi üzerinde ilişkisel travmanın etkilerini belirtmek üzere konuyu genişletmiştir. Yakın zamanda psikoterapinin getirdiği nörobiyolojik değişiklikler üzerinde yoğunlaşmaya başlamıştır.

James Masterson

ve Mahler: Masterson, Mahler çalışması üzerine yapılan sunumlara katılmanın, o sırada çalıştığı borderline adolesanların anlaşılması ve tedavisi üzerindeki güçlü etkisi hakkında da yazmıştır. Mahler'in çalışmaları Gelişimsel, Kendilik ve Nesne İlişkileri Yaklaşımı adını verdiği gelişimsel desteği oluşturmasına yardımcı olmuştur. Mahler'in ayrılma-bireyleşme sekansı boyunca bireyleşmeyi ve kendilik duygusunu desteklemede annenin kritik rolünü göstermesi Masterson'a bu sekans boyunca anne yokluğunun Terk Depresyonu ve bunun sonucunda egonun gelişimsel duruşuna neden olduğu konusunda ışık tutmuştur. Bu duruş, bölünme, red, kaçınma, eyleme vurma ve yansıtma özdeşleşme gibi ön-oedipal, veya parça-nesne savunmalarına dayanmayı da beraberinde getirmiştir.

Masterson'un annenin yokluğu ve bunun karakter patolojisi ve kişilik bozuklukları üzerine etkileri (erken 1970'ler) hakkındaki fikirlerini oluştururken, bu fikirlerin evresel olarak kabul edilmekten uzak olduklarını ve kesinlikle doğru anlaşılmadıklarını unutmamak gerekir.

Mahler'in etkisi Masterson'un borderline ile çalışırken geliştirdiği tedavi tekniğinde de açıktır. Terk depresyonundan kaçınmak için tasarlanan savunmalarla Yüzleşmeden faydalanılması terk depresyonu yoluyla çalışmaya ve iyi ve kötü kendilik ve nesne temsillerinin sona ermesine neden olur. Bu kendiliğin gelişimini sürdürmesini ve ayrılma ve bireyleşme sürecini tamamlamasını sağlar.

Daha sonraki araştırmalarda Mahler'in teorisinin bazı parçalarının onaylanmaması, özellikle normal gelişime sahip çocukların Mahler'in Uygulama sırasında açıkladığı büyüklenmeyi ya da Uzlaşma Krizi olarak etiketlediği çelişkiyi göstermemesi Masterson'un Mahler teorisinin her şeye karşın kendilik bozuklukları gösteren çocukların gelişimini açıklamada faydalı olduğu sonucuna varmasına yol açmıştır.

ve Stern:

Masterson Stern'in çalışmalarını kendilik gelişiminde anne-ocuk etkileşiminin öneminin başka bir onaylanması olarak görmüştür, bebek ihtiyaçlarını ve olgunlaşma aşamaları sırasında gerekli annelik ayarlarını açıklamada bazı açılardan Mahler'inkinden daha ayrıntılıdır. Normal ocukların anneye ilişkilerinin psikopatoloji geliştirme meyli olanlardan çok farklı davranışsal kalıplar gösterdiğine dair kanıtlarını kabul etmiştir.

Masterson Stern'in ayrı fakat yzleşebilir zihinleri gelişimin amacı ve sağlıklı ayrılmanın tanımı olarak açıklamasını hoş karşılamıştır.

Kendilik yetisinde ciddi sıkıntılara yol açan zorlukların Gerçek Kendilik olarak adlandırdığı işlevleri bireyselleştirdiği veya aktive ettiğine inanmıştır. Ayrıca Stern'in gelişimi sahte kendilik gelişimi olarak açıkladığı kısımlara da katılmaktadır.

Ancak, Masterson Stern'in ekirdek Kendiliği, bebeğin bir ayrılma farkındalığı geliştirdiği alan olarak belirlemesinin duygusal değil yalnızca algısal ayrılmaya ilişkin olduğunu vurgulamıştır. Masterson Stern'in daha sonra İntersübjektif alanın merkez görevini ayrı ancak yzleşebilen zihinlere varan olarak tanımladığında kendiyile çeliştiğine inanmaktadır. Algısal ve duygusal ayrılma arasındaki fark önemlidir zira kökeni hem Mahler hem de Masterson'ın merkezi gelişme görevi olarak gördüğü Şeye varmaktadır; birbirinden ayrı ancak her birindeki iki ve kötü nitelikleri birleştiren kendilik ve nesnenin temsillerini geliştirme yetisi. Dolayısıyla, Masterson Yaklaşımında, terapist genellikle hastanın nesneden duygusal ayrılığa ulaşmasına yardımcı olmaya çalışır, bununla birlikte nesneden algısal olarak ayrılma yetisine tamamen kavuşmuşlardır.

ve Bowlby:

Masterson Bowlby'yi en önemli etkilerden biri olarak görmüştür. Bowlby'nin anneden erken ayrılmanın olumsuz etkileri üzerine gözlemleri Masterson'ın adolesanları eyleme vurmaya bıraktıklarında depresyona girmeleri ve bu depresyonun anne yokluğuna dair anıları canlandırmasına dair gözlemlerine destek sağlamıştır.

Bowlby'nin çocukların bakım sağlayanın varolması beklentisini garantileyecek Şekilde uyumlu davranma ve olası güvenlik kaybı farkındalığına karşı savunma yolları bulmasına yönelik gözlemleri Masterson'ın Sahte Kendilik oluşturma konusundaki görüşlerini desteklemektedir.

Masterson bağlanma araştırmasının anne ocuk etkileşimlerinin kendilik gelişimi üzerindeki kati etkisine bilimsel taban sağladığını görmüştür.

Anne babanın bağlanmaya ilişkin ruh halinin çocuklarının bağlanma durumunu güvenilir şekilde belirlemesi Masterson'un anne babanın intrapsişik yapısındaki güçlüklerin -içsel çalışma modelleri- uyumlanmada zorluklar veya çocuklarının bazı ihtiyaçlarına karşı tepkiselliğe ve dolayısıyla psikopatolojinin nesiller arası aktarımına yol açtığına dair görüşünü doğrulamaktadır.

ve Fonagy:

Masterson özel olarak Fonagy'nin çalışmaları hakkında yazmamıştır. Ancak bağlanmanın şekil aldığı yolların ve ardındaki ruh hallerinin, annenin intrapsişik yapısının çocuğunun sağlıklı ayrılmasına yönelik neleri desteklemeye hazır olduğunu ve çocuğunu bırakmak için neye ihtiyaç duyduğunu nasıl belirleyeceğine dair görüşlerinin destekleyici şekilde aktarılmasını aydınlatan araştırmaları incelemiştir.

Masterson Fonagy'nin yansıtımlı işlev veya zihinleştirme aktivitesi adını verdiği kapasiteye ulaşmanın terk depresyonu eksikliğinden veya çalışmasından kaynaklandığını düşünmüştür. Terk depresyonu olumlu veya olumsuz nesne ilişkilerine karşı aktif veya savunma durumundaysa, birimler ayrı tutulmalıdır. Fonagy'nin zihinleştirme gelişim teorisi, güçlü duygulanımlar arasındaki mücadelenin sonucundan ziyade daha çok eğitilebilen bilişsel bir beceri olarak yaklaşım getirmiştir. Ve bu zihinleştirme-tabanlı tedavi bir tür beceri eğitimidir, işlev bazında açıkça ilerleme sağlasa da bireyin yüksek duygu yüklü durumları (samimiyet gibi) etkili şekilde ele alabilmesinde derin ve sürekli değişim sağlaması güçtür ve bireyin daha büyük yaşam hedeflerini bilmesi ve izlemesini sağlayan gerçek kendiliği serbest bırakması kolay değildir.

Diyalektik Davranış terapisi hakkında da benzer şeyler hissetmiştir.

ve İlişkisel Psikoanaliz

Masterson ilişkisel hareket hakkında asla yazmasa da enstitüsünün temasta olduğumuz tüm üyeleri, terapistin terapinin ana çalışma birimi olan hasta ile etkileşim kurmak zorunda olduğu ve hasta ile kendi subjektifliğini tartışmayı dahil etmeye ihtiyacı olduğu hakkında daha radikal ilişki analistlerinin iddialarına karşı son derece olumsuz bir tepkisi olduğunu bilmektedir.

Masterson Yaklaşımının tüm dayanağı, terapistin kişilik bozukluğu olan hastaya yardım edebilmesinin tek yolunun hastanın ayrı nesne ve kendilik temsilleri yansıtımlarının gerçekte kıyaslanan şekilde geri yansıtıldığı terapötik bir durumun oluşturulmasıdır. Bu duruşa terapötik nötrallite adını vermiştir. Hastanın sahte kendilik yansıtımlarının bu güçlü ve güçlü tutulan doğası, sorunlarının gerçekte ne olduğunu

saptıracaktır. Dolayısıyla, sözgelimi, çift, hastanın hayatını kazanmaya çalışırken öfkesinin neden kendisini zora sokmasına izin verdiğini tartışmak yerine – 2 yılda daha önceki beş işinden kovulduktan sonra bu onun altıncı işi olduğunda- hastayı gözetmenine eleştiri yükseltmekten neyin alıkoyduğunu tartışacaktır.

Ancak, Masterson'ın teorik konularından bazıları ve tedavi yaklaşımı, daha geniş ve daha az radikal ilişki metapsikolojisine rahatça uymaktadır. Masterson terapistin, hastanın neden olup olmadığını veya kendisinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını belirlemek de dahil karşı aktarım tepkilerini dikkatle not alıp anlaması gerektiğine inanmıştır. Hastadan kaynaklanıyorsa, terapist bu bilgileri hastanın intrapsişik yapısındaki belli duygulanımları anlamasında yardımcı olmak için kullanmalıdır. Özel durumlarda hastaya ne yaşadığını belirtmeyi ve bunun nasıl ortaya çıkmış olabileceğini tartışmayı seçebilir. Bu hiçbir durumda terapötik nötralite konumunu terk etmeyi gerektirmez; ne de terapinin merkez odağının hastanın zihninden kaydığı anlamına gelir. Terapistin hastası karşısında hatalarını kabul etmesi gerektiğine; tanı ve müdahalelerinin yanlış veya etkisiz olduklarına dair kanıt olduğunda bunları değiştirmesi gerektiğine ve intrapsişik mücadelelerinde ve değişim çabalarında hastayı derinden etkilemesi gerektiğine inanmıştır. Masterson'ın hastanın Gerçek Kendiliğini desteklemesine yaptığı vurgu –“Terapist hastanın gerçek kendiliğinin koruyucusudur”- hastaya hayatını nasıl kazanacağını söylememesine verdiği önemi göstermektedir.

Narsistik hastalarla narsistik kırılğanlığın yorumlarını aynalama gibi hastanın özel intrapsişik yapısına erişim sağlayacak şekilde düzenlenen girişimlerden faydalanarak hastayı deneysel gerçekliğinde tanıdığını söyleyebilirim.

ve Schore

Masterson Schore'un çalışmalarının kendi görüşleri üzerinde derin etkisi olduğunu belirtmiştir. Schore'un, kendilik gelişimini vurgulayan nörolojik ağ anlayışına kapı açan entegrasyonunu hoş karşılamıştır. Schore ve diğerlerinin çalışmalarının annenin çocuğunun büyümesindeki libidinal varlığına dair kritik önemine dair görüşlerini desteklediğini belirtmiştir.

Schore'un orbital frontal korteksin gelişimi ve dolayısıyla duygulanım ayarının gelişimi için şart olan anne ile çocuk arasında nörobiyolojik bir sembiyoz olduğuna dair önerisini desteklemiştir. Masterson, Mahler'in gelişim aşamalarını en azından Schore'un bunları yeni bir perspektiften tekrar dikkate alabileceğinin bir göstergesi olarak belirten Schore'un yazılarının bu ve diğer yönlerinin altını çizmektedir.